

milosin; zvečer bo v kazini razpostava od gosp. Stroja nalašč za to poslopje narejene cesarjeve podobe; po tem bo tombola v dohodek varovavnic malih otrok, in pa ples; 27. aprila bo napravila filharmoniška družba slovesen koncert, in družba strelcov bo s tombolo v ravno tisti namen in s plesom začela strelanje 30. aprila, ki bo terpelo do 5. majnika. V vedni spomin pa se bo ustanovila iz nabranih milodarov milodarnica, iz ktere se bojo delile sirotam milošnje, in ki se bo novi cesarici na čast „Elizabetna milodarnica“ imenovala. — Na belo nedeljo bojo tudi po vsih farah cele dežele velike sv. maše.

Novičar iz mnogih krajev.

Cesarskim velikim kasam po vsih deželah je ukazano, da naj se plačila ljudem odrajujejo v banknotih, deržavnozakladne liste (Reichsschatzscheine) pa naj se pošiljajo na Dunaj, da bo tako kmalo le spet ene sorte papirnati dnar med ljudstvom, namreč banknoti. — Kdor nekdanjih grajšakov ali scer k prejemu opravičenih želi na rajtingo odškodnine svoje kako predplačilo dobiti, mora pa ukazu ministerskem v prošnji svoji natanko povedati: ali na tisto posestvo, za ktero odškodninsko predplačilo želi, niso bile kakošne nasprotne odrajtva nekdanjim podložnim vpisane, kakošne in kolikšne. — Tudi ogersko tobakovo perje bo vlada to leto in prihodnje dve leti dražje plačevala. — C. k. ministerstvo nauka je določilo, da naj, kjer koli le more biti, učitelji večklasnih ljudskih šol z učenci spodnjega klasa v višje klase naprej gredó. — Poslednje novice iz rusovsko-turške vojske so, da so Rusi 27. p. m. v Dobruči Turkom tudi terdnjavo Mačin po dvadnevem hudem bombardiranju in dvakratnem naskoku vzeli in ravno tisti dan tudi Tulčo; posadko teh terdnjav so zajeli in blizo 5000 vjetih Turkov in nekoliko angležkih in francozkih oficirjev v Besarabijo tirali. Ker se Omer-paša boji, da bi Rusi ne prišli Varne (Varna in Šumla ste imenitne terdnjavi, vse druge, ki so jih Rusi dozday vzeli, niso posebno važne), je poslal jadernika v Carigrad: naj gré nekoliko bark pred Varno, in na to je šlo nekoliko angležko-francozkih tje; druge švigajo sedaj po črnem morju; vsih skupej je angležkih 9 rednih bark, 11 pa fregat, francozkih 8 rednih bark, 10 fregat, turških 7 rednih bark. Armada francozka, ki gré na Turško, je zdaj določena na 50.000 mož, angležka na 25.000. Za gotovo se pripoveduje, da je 20.000 Turkov pri Zimnici čez Donavo šlo. — Ker so Rusi vse znamenja (350) barkam nevarnih krajev na izhodnem morju pokončali, je poslal admiral Napier nekega kapitana naprej, da sledi po teh mestih in jih zaznanuje. — Tako hudo kakor škof v Parizu v svojem „pastirskem listu“ še menda nihče ni govoril zoper Ruse; naravnost pravi: če se car-papež vsede na prestol Carigradski, bo konec sveta. — Naj novejša novica pa je ta, da car rusovski v pismu do kralja prusovskega ponuja svetu mir, ako se pravice, ki jih je sultan zdaj obljubil kristijanom, zagotovijo po pogodbah. Ker car pred 14 dnevi od ravno teh ponudb zedinjenih 4 vlad nič slišati ni hotel, je to zastavica, ktere menda ni težko uganiti.

Kratkočasnice iz rusovsko-turške vojske.

(Zabavljica.) Petrograške novine (v 23. listu p. m.) zasmehujejo angležko-francozko žuganje v sledeči pesmici:

Angleži in Francozi:

Vmaknite se iz Moldave in Valahije,
Da vojska naša vas ne pobije!

Rusi:

Vmakniti hočemo se koj današnji dan,
Al vedite! da le na — uno stran! (Dobručo).

(Smešnica.) Bukureščani so še zmiraj dobre volje, akoravno jih nadloge bližnje vojske tarejo. Temešvarski časnik pripoveduje naslednjo smešnico, ki gré tam, se vé da skrivaj, od ust do ust. Gotovo je namreč, da v bitvi pri Oltenici je padlo okoli 4000 Rusov; ker pa imajo Rusi še bolj kakor drugi vojskovodji navado: da število mrtvih vselej pomanjšujejo v svojih očitnih razglasih, tako so ga veliko veliko pomanjšali tudi v naznanilu omenjene bitve. Na to so Bukureščani sledečo smešnico skovali. Ko je namreč tistih 4000 vojakov, ki so pri Oltenici smert storili, pred nebeške vrata prišlo, so počeli strašen hrup in ropot. Sveti Peter berž priteče z velicim ključem v roci, pomoli glavo skozi oknice pri vratih, in nejevoljno vpraša: kdo tako nespodobno ropoče? Odgovorijo mu: „Mi smo, ki smo za pravo vero in sveti križ na Oltenici pri Donavi življenje dali; hočemo tedaj, da nas berž v nebasa spustiš“. Sveti Peter reče: „počkajte enmalo“, in v tem seže po oglas rusovskega vojskovodja v tisti bitvi; začudivši se pokaže s ključem na ta oglas in reče jim: „tukaj stoji zapisano, da je tam le dvanajst mož padlo. Tistih 12 naj jih pride v sveti raj, vi drugi pa pojte, od kodar ste prišli! Nas ne bote goljufali“.

Limbarska gora *).

Legenda, po stari národni popravljena.

Je lepa gora Limbarska,	Devet še ura bila ni,
Pod njo zelena tratica,	Goved se v hlevu poduší,
Stoji na trati hišica,	In žena je vsa žalostna
Je v hiši mlada vdovica.	Do neba glasno klicala:
Ženica ima le hčerko še,	„Pomagaj, Bog! svet Valentin,
In toči drago vinčice.	In brat njegov, svet Peregrin!“
Je solnce že za goro šlo,	Deset še ura bila ni,
Po cesti potva še nekdo;	Iz sodov vino izkipi;
Sta bratca dva: svet Valentin,	In žera bolj prestrašena
In drug njegov, svet Peregrin.	Je še glasneje klicala:
Na pragu mati ozira se,	„Pomagaj, Bog! svet Valentin,
Ima pri pasu ključe vse.	In brat njegov, svet Peregrin!“
Svet Valentin spregovori:	Enajst še ura bila ni,
„Bi naji prenočili vi?	Za mervo hčerka obleži;
Za božji dar storite to,	In žena vsa omamljena
Da vaša sreča večja bo.“	Je s silnim vekom klicala:
Se mati ošabno oglasi:	„Pomagaj, Bog! svet Valentin,
„Mi večje sreče treba ni!	In brat njegov, svet Peregrin!“
Je v hlevu trop živinice,	Dvanajst še ura bila ni,
In v kleti dobro vinčice;	Do zemlje hiša pogori;
Je v skrinji več denarcov še,	In žena vsa ponižana
In v hiši pivcov polno vse;	Je zdihovaje klicala:
Kdor bo za sladko vince dal,	„Pomagaj, Bog! svet Valentin,
On bo pod mojo streho spal.“	In brat njegov, svet Peregrin!“
Svetnik od hiše se spusti,	Ni bilo polnoči še preč,
In ženi s perstom zaproti:	Vse sreče žena nima več. —
„Jez nisem dal, ne bom še dal,	Glej, človek, od napuha gnan,
Ne bom pod tvojo streho spal;	Sam zase slab je ves tvoj stan;
Nocoj pa boš, prevzetnica,	Ves up postavi le v Boga,
Me še na pomoč klicala.	On sam ti srečo terdno da;
Glej! polnoči ne bo še preč,	Izvoljenih ne zaničuj,
Ne bo vse tvoje sreče več!“ —	In za pomoč v nebo zdihuj:
Stori se kmalo črna noč,	„Pomagaj, Bog, svet Valentin,
Se čudno skaže božja moč.	In brat njegov, svet Peregrin!“

Hicinger.

*) Limbarska gora stoji na južni strani Dunajske ceste, ktera od Ljubljane proti Štajarski pelja; verh lepega hriba stoji cerkev s. Valentina, močno obiskovana. Mesto imenovane nesrečne hiše hoče ljudska pravlica še poznati. Na Berdu pri Podpeču je v cerkvi Matere božje tudi oltar s. Peregrina, kdaj med ljudstvom tudi bolj znan. Legenda po pesniški šegi oba svetnika stori brata, dasiravno sta deleč narazen živela.

Stan kursa na Dunaji 6. aprila 1854.

Obligacije	5 %	85 ⁷ / ₈	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	79 fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂	76 ¹ / ₂	„	Windišgrac. „ „	20 „ 27 ³ / ₄ „
dolga	4	69	„	Waldstein. „ „	20 „ 29 ³ / ₈ „
	3	54	„	Keglevičeve „ „	10 „ 10 ¹ / ₄ „
	2 ¹ / ₂	43 ¹ / ₂	„	Cesarski cekini.	6 fl. 21
Oblig. 5 % od leta 1851 B	107		„	Napoleonor (20 frankov)	10 fl. 53
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	85		„	Suverendor	18 fl. 50
Zajemi od leta 1834 . .	205		„	Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1839 . .	118		„	na 100 fl.	36 fl.

Loterijne srečke:

V Terstu 5. aprila 1854: 2. 44. 77. 36. 79.
Prihodnje srečkanje v Terstu bo 19. aprila 1854.